

Rubella virus antikroppar (Serologi)

Bakgrund

Rubella var tidigare, innan rubellavaccination genomfördes, en vanlig barnsjukdom i Sverige. Numera är rubella ovanligt i Sverige, men är fortfarande vanligt förekommande i större delen av omvärlden, även i Europa.

De kliniska manifestationerna utgörs av lätta katarrala besvär tillsammans med ett exantem och lätt feber. Typiskt är också förstörade occipitala lymfkörtlar. Ledvärk kan också föreligga. Symptomen kan ofta vara okaraktäristiska, varför laboratieverifiering krävs för säker diagnos.

På 40-talet upptäcktes att rubella kan ge allvarliga fosterskador om sjukdomen drabbar under graviditeten. Främst hjärtfel och ögonskador men även CNS-skador har observerats. Risken är störst under den första trimestern.

Immunitet efter genomgången rubellasjukdom anses vara livslång. De som vaccinerats kan ibland ha ett otillräckligt skydd och reinfektion har beskrivits. Rubellavaccin ingår i det s.k. MPR-vaccinet (innehållande försvagade stammar av morbilli-, parotit- och rubellavirus). Detta ges vid 18 månaders ålder och sedan med en boosterdos vid 6-8 års ålder.

Sedan en lång följd av år undersöks gravida avseende skydd mot rubella. Om antikroppsskydd skulle saknas rekommenderas kvinnan vaccination efter förlossningen för att uppnå immunitet inför kommande graviditeter. Kvinnor som nu graviditetsundersöks och

som deltagit i de allmänna vaccinationsprogrammen har påvisbara antikroppar i de allra flesta fall.

Svar/Tolkning/Bedömning

Rubella IgG: Mottaglig / Immun / Ej säkert immun

Rubella IgM: Negativ / Positiv / Gränsvärde

Metodik/mätprincip

Immunkemisk tvåstegsassa för detektion av IgG och IgM antikroppar mot rubellavirus.